

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 350

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 iulie 2000

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. ultim din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată și modificată prin Legea nr. 145/1999	1-3	17/240. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației și al ministrului de stat, ministrul sănătății, pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea băuturilor alcoolice distilate destinate comercializării	9-13
Decizia nr. 76 din 25 aprilie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă	4-5	98. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile sanitare veterinare de securitate pentru laboratoarele de febră aftoasă	13-15
Decizia nr. 77 din 25 aprilie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.....	6-8	115. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației privind stabilirea speciilor de animale, categoriilor de producție și a greutateii minime admise pentru export	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 74

din 25 aprilie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. ultim din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată și modificată prin Legea nr. 145/1999

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. ultim din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată și modificată prin Legea nr. 145/1999, excepție ridicată de Louis Hodits în Dosarul nr. 1.516/1998 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că aceasta are ca obiect o problemă de aplicare a legii, de competența exclusivă a instanței judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 decembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 1.516/1998, **Curtea de Apel Târgu Mureș – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată și modificată prin Legea nr. 145/1999**, excepție ridicată de Louis Hodits.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că dispozițiile art. 27 din Legea nr. 114/1996, republicată și modificată prin Legea nr. 145/1999, contravin prevederilor art. 25 alin. (1) și (2) din Constituție.

Curtea de Apel Târgu Mureș – Secția civilă, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate nu poate fi primită, litigiul fiind guvernat de dispozițiile Legii nr. 5/1973, pe temeiul cărora s-a promovat acțiunea. În ceea ce privește însă fondul excepției, instanța apreciază că „părăsirea definitivă a locuinței este o chestiune de fapt ce urmează a fi apreciată de instanțele judecătorești și nu contravine cu nimic normei înscrise la art. 25 din Constituția României“. Tot astfel, arată instanța, „Posibilitatea limitării prin lege a libertății de a circula în țară și străinătate nu aduce atingere drepturilor și libertăților persoanei și cu atât mai mult raporturilor dintre proprietari și chiriași. Într-o accentuată criză de locuințe generată de actuala perioadă de tranziție, răspunzând și interesului general de a reglementa închirierea locuințelor, legiuitorul a considerat util să statueze în legătură cu beneficiarul contractului de închiriere atunci când titularul a decedat sau a părăsit definitiv domiciliul, prevederea legală în cauză fiind în concordanță cu Constituția“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază ca nefiind întemeiată critica de neconstituționalitate adusă art. 27 din Legea nr. 114/1996. Se arată că între reglementarea din legea menționată și textul art. 25 alin. (2) din Constituție „nu există o conexiune directă, în măsură să pună problema unei încălcări a Constituției“. Și, tot astfel, se precizează că „dreptul de a te stabili oriunde în țară și de a te reîntoarce, ulterior, nu determină un statut de favoare în contextul unui raport juridic contractual referitor la închirierea unei locuințe“. În finalul punctului de vedere se mai arată: „Se poate susține că dispozițiile art. 27 din lege reprezintă o concretizare a prevederilor art. 41 alin. (2) fraza I din Constituție, în sensul că proprietatea privată se bucură de ocrotirea legii.“

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că dispozițiile art. 27 din Legea nr. 114/1996 nu contravin dreptului la liberă circulație consacrat de art. 25 din Constituție, ale cărui condiții de exercitare sunt lăsate pe seama legiuitorului. Acest drept nu trebuie absolutizat, ci urmează a fi apreciat în concordanță cu dispozițiile legale, care pot prevedea limitări ale exercițiului acestui drept.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția are ca obiect dispozițiile art. 27 din Legea locuinței nr. 114/1996, lege republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997. Examinând excepția ridicată, Curtea constată că la data sesizării de către instanța judecătorească (și anume 22 decembrie 1998) textul art. 27 avea următorul conținut: „În cazul părăsirii definitive a domiciliului de către titularul contractului de închiriere sau al decesului acestuia, închirierea continuă, după caz:

a) în beneficiul soțului sau al soției, dacă a locuit împreună cu titularul;

b) în beneficiul descendenților sau al ascendenților, dacă au locuit împreună cu acesta;

c) în beneficiul altor persoane care au avut același domiciliu cu titularul cel puțin un an și care au fost înscrise în contractul de închiriere.

În cazul mai multor cereri, contractul de închiriere se transferă prin hotărâre judecătorească.

În lipsa persoanelor care pot solicita locuința, potrivit celor de mai sus, contractul de închiriere încetează în termen de 30 de zile de la data părăsirii domiciliului de către titularul contractului sau de la data înregistrării decesului.“

Ulterior, prin Legea nr. 145/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 9 septembrie 1999, textul art. 27 a fost modificat, având în prezent următoarea redactare: „În cazul părăsirii definitive a domiciliului de către titularul contractului de închiriere sau al decesului acestuia, precum și în cazul titularului de contract, nerezident, care, fără a fi detașat, nu a mai folosit locuința mai mult de 2 ani, fără întrerupere, închirierea continuă, după caz:

a) în beneficiul soțului sau al soției, dacă a locuit împreună cu titularul;

b) în beneficiul descendenților sau al ascendenților, dacă au locuit împreună cu acesta;

c) în beneficiul altor persoane care au avut același domiciliu cu titularul cel puțin un an și care au fost înscrise în contractul de închiriere.

În cazul mai multor cereri, beneficiul contractului de închiriere se dispune prin hotărâre judecătorească.

În lipsa persoanelor care pot solicita locuința, potrivit alin. 1, contractul de închiriere încetează în termen de 30 de zile de la data părăsirii domiciliului de către titularul contractului sau de la data înregistrării decesului ori de la împlinirea termenului de 2 ani de nefolosire neîntreruptă a locuinței.“

Față de cele de mai sus Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității art. 27 alin. ultim din Legea nr. 114/1996, în redactarea dată prin Legea nr. 145/1999, deoarece, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]“.

Norma constituțională, pretins încălcată prin dispoziția legală criticată, este aceea a art. 25 alin. (1) și (2) din Constituție, text care prevede: „(1) Dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat. Legea stabilește condițiile exercitării acestui drept.

(2) Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.“

I. Examinând textul de lege criticat, cu raportare la norma constituțională invocată, Curtea constată că aceasta din urmă nu are nici o legătură cu reglementările cuprinse

în Legea nr. 114/1996 în ceea ce privește raporturile dintre proprietari și chiriași. Ca urmare, nu poate fi vorba despre încălcarea prin legea menționată a textului constituțional indicat de autorii excepției.

Într-adevăr, textul alineatului ultim al art. 27 are în vedere situația în care titularul contractului de închiriere a unei locuințe părăsește domiciliul fără a lăsa în locuință persoane care să poată solicita continuarea locațiunii. În această situație contractul de închiriere încetează în termenul prevăzut de lege. Pentru a produce efectele grave pe care legea le prevede, părăsirea domiciliului trebuie să fie definitivă.

II. De altfel, Curtea reține că, în speță, autorul excepției susține că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 27 din Legea nr. 114/1996 pentru a fi reziliat contractul de închiriere. Competența de a stabili dacă sunt întrunite aceste condiții aparține instanței judecătorești, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „[...]Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțeleșului său contrar Constituției“.

Curtea Constituțională a stabilit în mod constant în practica sa (astfel cum rezultă, de exemplu, din Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 2 decembrie 1998, și din Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 9 decembrie 1998, că aspectele privind situația de fapt, precum și modalitatea de interpretare și de aplicare a legii nu intră în domeniul contenciosului constituțional, fiind de competența instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. ultim din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată și modificată prin Legea nr. 145/1999, excepție ridicată de Louis Hodits în Dosarul nr. 1.516/1998 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 aprilie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 76

din 25 aprilie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elisabeta Șarlota Ziegler în Dosarul nr. 3.230/1999 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc autorul excepției, Elisabeta Șarlota Ziegler, precum și celelalte părți, Consiliul Local Becicherecul Mic, Consiliul Județean Timiș și Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Timiș, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public arată că nu se poate reține ideea că ar exista o contradicție între textele legale criticate și dispozițiile constituționale care au fost invocate de autorul excepției. Se mai arată că dispozițiile criticate reglementează dreptul fiecărei persoane de a interveni, când justifică un interes, în judecarea unei cauze civile între alte părți, împrejurare ce nu contravine dispozițiilor constituționale, ci, dimpotrivă, reprezintă o confirmare a principiului liberului acces la justiție, statuat prin art. 21 din Constituție. Nici susținerile autorului excepției potrivit cărora prevederile legale criticate ar încălca dispozițiile Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, precum și pe cele ale Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, nu pot fi reținute, deoarece eventualele necorelări legislative nu pot forma obiectul controlului de constituționalitate. În consecință, se solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 3.230/1999, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elisabeta Șarlota Ziegler.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 51, 54 și 119 din Constituție. Se mai arată că

textele legale criticate încalcă și dispozițiile Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, precum și pe cele ale Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.

Tribunalul Timiș — Secția civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece textul de lege criticat a fost adoptat anterior intrării în vigoare a Constituției din 1991, situație în care constituționalitatea acestuia ar urma să fie examinată conform dispozițiilor art. 150 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală. Se mai arată că în cauza civilă s-a formulat o cerere de intervenție accesorie, ceea ce este în deplin acord cu dispozițiile art. 21 din Constituție, care statuează accesul liber la justiție.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât textele criticate pentru neconstituționalitate fac parte din „procedura de judecată stabilită prin lege în temeiul art. 125 alin. (3) din Constituție și reprezintă, totodată, o modalitate de realizare a accesului liber la justiție și de exercitare a drepturilor cu bună-credință, cu respectarea cerințelor legii și fără să aducă atingere drepturilor și intereselor legitime ale altor persoane“. Se mai arată că dispozițiile art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă „nu contrazic prevederile Constituției, ci sunt în concordanță deplină și cu textele constituționale indicate de autorul excepției — art. 16 alin. (1) și (2), art. 51 și art. 54. În legătură cu art. 119 din Constituție, de asemenea invocat de autorul excepției, se arată că acest text nu are nici o legătură cu administrarea justiției, acesta referindu-se la autonomia administrației publice locale și la descentralizarea serviciilor publice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile autorului excepției, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Critica de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„Oricine are interes poate interveni într-o pricină ce se urmează între alte persoane [...]”

„Ea este în interesul uneia din părți când sprijină numai apărarea acesteia.”

Textele constituționale invocate de autorul excepției în motivarea acesteia au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1) și (2): *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 51: *„Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;*

— Art. 54: *„Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.”;*

— Art. 119: *„Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că textele de lege criticate cuprind norme de drept procesual civil ce reglementează dreptul oricărei persoane care are interes de a interveni în judecarea unei cauze civile privind alte părți, inclusiv în interesul uneia din părți, când sprijină numai apărarea acesteia. Aceste texte dau expresie concretă, într-o modalitate specifică, principiului constituțional al liberului acces la justiție prevăzut la art. 21 din Constituție, în situația în care o persoană justifică un interes, condiție care, de altfel, stă la baza exercitării oricărei acțiuni civile în justiție.

Raportând textele de lege criticate pentru neconstituționalitate la prevederile constituționale invocate de autorul excepției, Curtea constată că nu se poate reține nici o incompatibilitate între aceste texte și dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 51, 54 și 119 din Constituție. Principiul egalității în fața legii și al nediscriminării, prevăzut la art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, nu este încălcat de prevederile art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, care consacră dreptul oricărei persoane de a interveni în procesul dintre alte persoane, atunci când această intervenție este justificată de existența

unui interes, fără a se asigura cuiva privilegii și fără a se face discriminări.

De asemenea, Curtea constată că textele art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă nu aduc atingere principiului obligativității respectării Constituției, a supremației acesteia ori a legilor, prevăzut la art. 51 din Legea fundamentală.

Referitor la art. 54 din Constituție, care privește exercitarea drepturilor și a libertăților constituționale cu bună-credință, este de reținut că prevederile legale criticate pentru neconstituționalitate nu sunt de natură să conducă la concluzia că, prin ele însele, s-ar încălca cerințele Legii fundamentale înscrise în acest text, care impun cetățenilor români, cetățenilor străini și apatrizilor să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

În ceea ce privește dispozițiile art. 119 din Constituție, text de asemenea invocat de autorul excepției de neconstituționalitate în motivarea susținerilor sale, Curtea constată că textul nu are incidență în cauză, întrucât reglementează principiile de bază ale administrației publice locale — autonomia locală și descentralizarea serviciilor publice.

Autorul excepției a mai susținut că textul de lege criticat pentru neconstituționalitate încalcă și prevederile Legii administrației publice locale nr. 69/1991, republicată, precum și pe cele ale Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, fără a indica textele din aceste legi pe care le consideră că au fost încălcate. Oricum ar fi, această critică nu poate fi reținută, întrucât eventualele necorelări legislative nu pot forma obiect al contenciosului constituțional. În acest sens sunt dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, care prevăd: *„(1) Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului.*

(2) Sunt neconstituționale prevederile actelor normative prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției.”

În consecință, prevederile art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă — text de lege preconstituțional — nu contravin Constituției, excepția ridicată urmând să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elisabeta Șarlota Ziegler în Dosarul nr. 3.230/1999 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 aprilie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 77

din 25 aprilie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Silvia Lup în Dosarul nr. 116/1997 al Tribunalului Sibiu.

La apelul nominal răspunde Silvia Lup, asistată de avocat Betinio Diamant, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției arată că, deși Curtea s-a pronunțat anterior, constatând constituționalitatea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998, în speță nu există autoritate de lucru judecat, întrucât de data aceasta excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de alte părți și în altă cauză. Se mai arată că „modificările aduse Codului de procedură civilă prin Ordonanța Guvernului nr. 13/1998 au creat o situație de excepție pentru părțile prezente la pronunțarea hotărârii, căroră li se poate comunica motivarea hotărârii pronunțate de instanță, dacă nu cumva chiar fără să ceară în scris acest lucru, pe când părților lipsă nu“. Reprezentantul autorului excepției consideră, de asemenea, că, așa cum, de altfel, s-a arătat și în literatura de specialitate, acest text încalcă principiul egalității părților prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și pe cel referitor la libertatea de exprimare prevăzut la art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ordonanța Guvernului nr. 13/1998 este, în opinia sa, perimată, din moment ce nu a fost aprobată de Parlament de mai bine de doi ani. Se solicită admiterea excepției cel puțin cu privire la pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 13/1998.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, prin Decizia nr. 3 din 18 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 133 din 28 martie 2000, Curtea Constituțională a apreciat că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 nu încalcă nici una din dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Se mai arată că, dacă prin lege s-a fixat un termen pentru depunerea ordonanțelor spre aprobare la Parlament, nu același lucru se poate spune despre aprobarea acestora de către Parlament, pentru care legea nu a fixat un termen în care acesta să aprobe o ordonanță. În sfârșit, reprezentantul Ministerului Public consideră că, în ceea ce privește critica adusă prevederilor art. 261 alineatul ultim din Codul de procedură civilă, aceasta constituie, în realitate, o propunere *de lege ferenda*, textul în sine nefiind contrar Constituției. În concluzie, se solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 116/1997, **Tribunalul Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă**, excepție ridicată de Silvia Lup.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că Ordonanța Guvernului nr. 13/1998 este neconstituțională, în ansamblul ei, invocând mai multe motive pe care le raportează la dispozițiile Constituției, astfel:

1. Ordonanța încalcă prevederile art. 114 alin. (1) din Constituție, întrucât reglementează un domeniu care face obiectul legii organice.

2. Ordonanța este perimată prin neadoptarea ei de către Parlament, cu toate că au trecut doi ani de la publicarea acesteia. În aceste condiții au fost încălcate: dispozițiile art. 58 alin. (1) din Constituție, potrivit căroră Parlamentul este unica autoritate legiuitoare; dispozițiile art. 114 alin. (5), care prevăd că aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face prin lege; dispozițiile art. 113, potrivit căroră legiferarea fără votul Parlamentului se poate face numai în cazul angajării răspunderii Guvernului; precum și dispozițiile art. 77 alin. (2) și cele ale art. 113 alin. (4) din

Legea fundamentală, deoarece Președintele României este astfel privat de posibilitatea de a cere Parlamentului reexaminarea legii.

3. Dispozițiile ordonanței potrivit cărora hotărârile judecătorești pronunțate la fond și în apel trebuie motivate doar dacă sunt atacate încalcă prevederile art. 126 din Constituție, referitoare la publicitatea ședințelor de judecată.

4. Normele procedurale modificate sau introduse prin ordonanța criticată încalcă și prevederile art. 31 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la dreptul de acces la informații de interes public.

5. Dispozițiile ordonanței, potrivit cărora motivarea hotărârilor pronunțate la fond sau în apel se comunică doar în cazurile în care au fost atacate cu apel sau cu recurs, încalcă și principiul accesului liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție.

6. Autorul excepției mai susține că prevederile legale criticate încalcă și dispozițiile art. 47 din Constituție, referitoare la dreptul de petiționare, având în vedere că „pentru dreptul elementar de a cunoaște motivarea unei hotărâri împincinatul este obligat să petiționeze, adică să declare o cale de atac“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată, având în vedere dispozițiile art. 58 alin. (1), cele ale art. 107 și cele ale art. 114 din Constituție, apreciază că excepția ridicată este întemeiată. Se mai arată că „ordonanțele au caracter tranzitoriu și interimar“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, spre a-și exprima punctele de vedere asupra excepției ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că în mod constant Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul constituționalității dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998. În acest sens se menționează, între altele, Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 31 decembrie 1997, și Decizia nr. 61 din 20 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999. În consecință, se consideră că excepția este neîntemeiată, urmând să fie respinsă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile autorului excepției, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Autorul excepției a invocat mai multe motive de neconstituționalitate a acestui act normativ, pe care le-a raportat la diferite dispoziții din Legea fundamentală. Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt următoarele:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“;

— Art. 31 alin. (1) și (2): „(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngreunat.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.“;

— Art. 47: „(1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatărilor.

(2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.

(3) Exercițarea dreptului de petiționare este scutită de taxă.

(4) Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.“;

— Art. 58 alin. (1): „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.“;

— Art. 77 alin. (2): „Înainte de promulgare, Președintele poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii.“;

— Art. 113 alin. (4): „În cazul în care Președintele României cere reexaminarea legii adoptate potrivit alineatului (3), dezbaterile acesteia se va face în ședința comună a celor două Camere.“;

— Art. 114 alin. (5): „Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).“;

— Art. 126: „Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege.“

Examinând excepția, Curtea constată că motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției sunt identice cu cele din Dosarul nr. 206/1999 al acestei Curți, în care sesizarea s-a făcut tot de Tribunalul Sibiu. În acel dosar Curtea a respins excepția de neconstituționalitate

prin Decizia nr. 3 din 18 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 28 martie 2000. Cu acel prilej Curtea, analizând fiecare motiv de neconstituționalitate invocat, a reținut următoarele:

a) Curtea Constituțională a constatat, în jurisprudența sa, că Legea fundamentală nu a instituit obligația ca reglementările în materie de procedură civilă să se stabilească prin lege organică.

b) Susținerea autorului excepției, potrivit căreia ordonanța neaprobată în sesiunea parlamentară în care a fost depusă trebuie considerată neconstituțională și inaplicabilă, nu se întemeiază pe nici o prevedere constituțională.

c) Prevederile art. 77 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât acestea se referă la legi, iar ordonanțele își produc efectele proprii până când sunt aprobate sau respinse prin lege.

d) Prevederile art. 113 din Constituție, referitoare la angajarea răspunderii de către Guvern pentru un proiect de lege, nu au incidență în cauză și nu au nimic comun cu reglementarea delegării legislative, prin abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

e) Motivarea sau nemotivarea hotărârilor nu are nici o înrăurire asupra respectării principiului privind caracterul public al ședințelor de judecată, consacrat în art. 126 din Constituție. Acest principiu vizează timpul și locul desfășurării ședințelor de judecată, iar nu și documentele întocmite în timpul acestora.

f) De asemenea, prin motivarea numai a hotărârilor care sunt atacate cu apel sau cu recurs nu se încalcă dispozițiile art. 31 alin. (1), referitoare la accesul la

informații de interes public, întrucât datele ce rezultă din dosarele aflate în curs de judecată la instanțe nu sunt, în general, destinate publicității, dar soluțiile pronunțate pot fi aduse la cunoștință publică prin orice mijloace legale. În același timp, toate părțile procesului, indiferent de calitatea lor, au acces nelimitat la actele dosarului.

g) Susținerea autorului excepției că prin necomunicarea motivării hotărârilor se îngreșește accesul liber la justiție prevăzut la art. 21 din Constituție nu poate fi reținută, deoarece partea nemulțumită poate exercita, în termen rezonabil, calea de atac — apel sau recurs —, iar după primirea motivării hotărârii atacate are posibilitatea, tot în termen rezonabil, să motiveze propriul apel sau recurs, combătând motivele avute în vedere de instanță.

h) Referitor la încălcarea dreptului de petiționare, prevăzut la art. 47 din Constituție, s-a arătat că dreptul de petiționare al cetățenilor și soluționarea petițiilor de către autoritățile publice constituie un domeniu diferit și o procedură de urmat aparte față de cererile adresate justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanei, cu procedura specifică de soluționare a litigiilor de către instanțele de judecată, corespunzătoare diferitelor grade și faze ale judecării.

Considerentele deciziei de mai sus sunt valabile și în prezenta cauză, astfel că, neintervenind nici un element nou care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 13/1998 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Silvia Lup în Dosarul nr. 116/1997 al Tribunalului Sibiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 aprilie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI
Nr. 17/17 februarie 2000

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 240/31 martie 2000

ORDIN

pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea băuturilor alcoolice distilate destinate comercializării

Ministrul agriculturii și alimentației și ministru de stat, ministrul sănătății, văzând nota Direcției generale resurse și politici agroalimentare, având în vedere prevederile art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 113/1999 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 6/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 244/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea băuturilor alcoolice distilate destinate comercializării, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală resurse și politici agroalimentare și direcțiile generale pentru agricultură și industrie

p. Ministrul agriculturii și alimentației,
Ștefan Pete,
secretar de stat

alimentară județene, respectiv a municipiului București, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării lui.

Ministru de stat, ministrul sănătății,
Hajdú Gábor

ANEXĂ

NORME

cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea băuturilor alcoolice distilate destinate comercializării

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme se referă la condițiile privind natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea băuturilor alcoolice distilate destinate comercializării.

Art. 2. — (1) Prin *băutură alcoolică distilată* se înțelege lichidul alcoolic destinat consumului uman, având caractere organoleptice particulare și o concentrație alcoolică minimă de 15% vol. la +20°C, care se obține prin:

a) distilarea produselor naturale fermentate, cu sau fără adaos de substanțe aromatizante;

b) distilarea unui macerat de substanțe vegetale, cu sau fără adaos de substanțe aromatizante, zaharuri sau alte produse îndulcitoare;

c) adăugarea altor produse agricole la un alcool etilic de origine agricolă și/sau la un distilat de origine agricolă și/sau la un rachiu de cereale;

d) amestecul unei băuturi alcoolice distilate cu:

- una sau mai multe băuturi alcoolice distilate;
- un alcool etilic de origine agricolă, un distilat de origine agricolă sau un rachiu de cereale;
- una sau mai multe băuturi alcoolice;
- una sau mai multe băuturi.

(2) Face excepție lichiorul pe bază de ou avocat, avocat, a cărui concentrație alcoolică este de minimum 14% vol.

Art. 3. — Agenții economici care desfășoară activitate în domeniul producției și comercializării de băuturi alcoolice distilate au obligația să respecte prevederile prezentelor norme.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentelor norme, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

1. *concentrație alcoolică* — raportul dintre volumul de alcool în stare pură, la temperatura de +20°C, conținută în produs și volumul total al acestuia produs la aceeași temperatură;

2. *produse îndulcitoare* — produsele care conferă gustul dulce, cum sunt: zahărul semialb, zahărul alb, zahărul alb rafinat, dextroza, fructoza, siropul de glucoză, zahărul lichid, zahărul lichid invertit, siropul de zahăr invertit, zahărul caramelizat, mustul de struguri concentrat rectificat, mustul de struguri concentrat, mustul de struguri proaspeți, mierea de albine, siropul de roșcove, precum și alte substanțe glucidice naturale care au un efect analog cu acestea;

3. *zahăr caramelizat* — produsul obținut în exclusivitate prin încălzirea controlată a zahărului fără adaos de baze, acizi minerali sau alți aditivi chimici;

4. *grad decaltru (grad dal)* — cantitatea de alcool etilic anhidru care se găsește într-un volum de un decaltru lichid alcoolic la temperatura de +20°C;

5. *distilat de origine agricolă* — lichidul alcoolic obținut prin distilare, după fermentarea alcoolică a cerealelor, care nu prezintă caracteristicile alcoolului etilic de fermentație din materii prime agricole vegetale și nici ale altei băuturi alcoolice distilate, dar care a conservat o aromă și un gust provenind din materiile prime utilizate;

6. *maturare sau învechire* — operațiunea care constă în a lăsa să se producă în mod natural, în recipiente potrivite, anumite reacții care imprimă băuturii alcoolice caracter organoleptice calitative pe care băutura nu le avea anterior;

7. *categoria de băuturi alcoolice distilate* — totalitatea băuturilor alcoolice distilate care corespund aceleiași definiții;

8. *grad german de duritate (°dH)* — este egal cu 10 miligrame oxid de calciu la un litru de apă;

9. *substanță aromatizantă* — substanța chimic definită, cu proprietăți aromatice, care se obține:

a) prin procese fizice care includ distilarea și extracția cu solvenți sau procese enzimatice și microbiologice ale unui material de origine vegetală sau animală, atât în stare brută, cât și după procesare prin procedee tradiționale de preparare a alimentelor pentru consum uman;

b) prin sinteză chimică sau izolare prin procese chimice, obținându-se o substanță identică chimic cu o substanță naturală prezentă în produse de origine vegetală sau animală descrisă la lit. a);

c) prin sinteză chimică, obținându-se însă o substanță care este identică chimic cu o substanță naturală prezentă în produse de origine vegetală sau animală;

10. *preparat aromatizant* — substanță concentrată sau neconcentrată, cu proprietăți aromatice, care este obținută prin procese fizice, prin procese enzimatice sau microbiologice, pornindu-se de la produse de origine vegetală sau animală în stare brută sau după o procesare prin procedee

tradiționale de preparare a alimentelor pentru consum uman;

11. *conținutul în substanțe volatile* — cantitatea de substanțe volatile, altele decât alcoolul etilic și metilic conținut în băutura alcoolică obținută exclusiv prin distilarea sau redistilarea materiilor prime folosite.

CAPITOLUL III

Natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea băuturilor alcoolice distilate destinate comercializării

Art. 5. — În funcție de tehnologia de fabricație, calitățile organoleptice, de proprietățile fizico-chimice și de consistență, băuturile alcoolice distilate se clasifică în următoarele categorii:

a) rachiuri obținute din vin și din subproduse rezultate la fabricarea vinului;

b) rachiuri din fructe;

c) băuturi alcoolice distilate care au în conținutul lor alcool etilic de origine agricolă.

Art. 6. — Rachiului din vin, rachiurilor obținute din subprodusele rezultate la fabricarea vinului, rachiurilor din fructe, inclusiv țuica cu toate sortimentele acesteia, le sunt aplicabile prevederile cuprinse la pct. 24–30 din anexa nr. 2 la Legea viei și vinului nr. 67/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Băuturile alcoolice distilate care au în conținut alcool etilic de origine agricolă se definesc și se clasifică după cum urmează:

1. *Vodca* este băutura alcoolică distilată obținută din alcool etilic de fermentație rezultat prin distilare, rectificare sau filtrare pe cărbune activ din materii prime agricole de origine vegetală. Este permisă o aromatizare care să confere produsului caractere organoleptice particulare, mai ales gustul moale.

Concentrația alcoolică este de minimum 37,5% vol.

Această băutură alcoolică distilată denumeste „vodca” și se asociază unui nume comercial.

2. *Romul* este băutura alcoolică distilată obținută exclusiv prin fermentarea alcoolică a melaselor sau a siropurilor provenite de la fabricarea zahărului din trestie-de-zahăr sau din fermentarea și distilarea sucului de trestie-de-zahăr, la maximum 96% vol., astfel ca produsele distilării să prezinte perceptibil caractere organoleptice specifice.

Băutura alcoolică obținută exclusiv din fermentarea alcoolică și distilarea sucului de trestie-de-zahăr, și care are caractere aromatice de rom, cu un conținut în substanțe volatile egal sau superior de 225 grame pe hectolitrul de alcool etilic anhidru și un conținut maxim de alcool metilic de 400 grame pe hectolitrul de alcool etilic anhidru, poate fi comercializată cu mențiunea „agricol” în completare la denumirea „rom”, împreună cu una din denumirile geografice.

Concentrația alcoolică minimă este de 37,5% vol., iar conținutul în zahăr total, exprimat în %, este de maximum 4%.

3. *Whisky* este băutura alcoolică obținută prin distilarea unei plămezi din cereale, după zaharificarea prin diastază a malțului conținut în aceasta, cu sau fără enzime naturale, cu fermentare sub acțiunea drojdiilor și distilarea la 94,8% vol., astfel încât distilatul să aibă o aromă și un gust derivate de la materia primă utilizată, urmat de învechirea minimum 3 ani în butoaie de stejar, a căror capacitate să nu depășească 700 litri.

Concentrația alcoolică este de minimum 40% vol.

4. *Brandy* este băutura alcoolică distilată obținută dintr-un rachiou de vin cupajat cu un distilat de vin, la maximum 94,8% vol., cu condiția ca acest distilat de vin să nu depășească limita maximă de 50% în concentrația limită maximă de 50% în concentrația alcoolică a produsului finit.

Învechirea se face în butoaie de stejar timp de un an sau timp de 6 luni, dacă butoaiele de stejar au capacități mai mici de 1.000 litri.

Brandy are un conținut în substanțe volatile mai mare de 125 grame pe hectolitrul de alcool anhidru și provine exclusiv din distilarea sau redistilarea materiilor prime folosite și un conținut maxim în alcool metilic de 200 grame pe hectolitrul de alcool anhidru.

Concentrația alcoolică minimă este de 36% vol., iar conținutul în zahăr total, de 0,5%.

5. *Băutura alcoolică distilată din cereale* este băutura obținută prin distilarea și/sau redistilarea unui must fermentat de cereale, având caracteristicile organoleptice specifice materiilor prime folosite.

Cerealele care se folosesc pentru prepararea mustului sunt boabele integrale de grâu, orz, ovăz, secară sau hrișcă, cu toate elementele lor.

Băutura alcoolică distilată este denumită „rachiou de cereale” dacă a fost obținută prin distilarea la maximum 95% vol. a unui must de cereale și dacă prezintă caracteristicile organoleptice specifice materiilor prime folosite.

Concentrația alcoolică este de minimum 35% vol.

6. *Băutura alcoolică distilată din fructe* este produsul obținut prin macerarea unui fruct în alcool etilic de fermentație din materii prime agricole și/sau în distilat de origine agricolă și/sau în rachiou de origine agricolă, într-o proporție de 50–100 kg fructe la 20 litri alcool etilic anhidru. Aromatizarea acestei băuturi alcoolice poate fi completată cu substanțe aromatizante și/sau preparate aromatizante, altele decât cele provenind din fructul folosit.

Gustul caracteristic al băuturii alcoolice, ca și culoarea sa provin în mod exclusiv din fructul folosit.

Fructele folosite pentru obținerea acestei băuturi alcoolice sunt: zmeura, murele, afinele, coacăzele, căpșunile, fragile și altele.

Această băutură alcoolică poartă denumirea de „băutură alcoolică distilată de...”, urmată de numele fructului sau al fructelor, în ordinea proporțiilor.

Concentrația alcoolică este de minimum 25% vol.

7. *Băutura alcoolică cu ienupăr, denumită și gin* este băutura obținută prin aromatizarea cu fructe de ienupăr a alcoolului etilic de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală. Aromatizarea este permisă și cu substanțe aromatizante naturale și/sau identic naturale și/sau preparate aromatizante, astfel încât gustul de ienupăr să fie preponderent.

Concentrația alcoolică este de minimum 37,5% vol., iar conținutul în zahăr total, de 9% (maxim).

8. *Gin distilat* este băutura alcoolică obținută prin redistilarea alcoolului etilic de fermentație din materii prime agricole vegetale având caracteristicile organoleptice specifice și concentrația alcoolică de minimum 96% vol., în alambicuri tradiționale pentru gin, în prezența fructelor de ienupăr și a altor produse vegetale naturale, gustul de ienupăr rămânând predominant. Poate fi atribuită denumirea „gin distilat” și amestecului dintre produsul din această distilare cu un alcool etilic rafinat de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală, având aceeași compoziție, puritate și concentrație alcoolică.

Pentru aromatizarea „ginului distilat” se utilizează în mod complementar substanțe aromatizante naturale și/sau identic naturale și/sau preparate aromatizante.

Ginul distilat are concentrația alcoolică de minimum 37,5% vol. și conținutul în zahăr total de maximum 9%.

Produsul obținut prin adăugarea în mod simplu de esențe sau de arome în alcool etilic rafinat de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală nu poate fi denumit „gin distilat”.

9. *Băutura alcoolică distilată cu chimion* este băutura obținută prin aromatizarea unui alcool etilic rafinat de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală cu chimion, denumit și *Carum carvi*. Se pot utiliza complementar și substanțe aromatizante naturale sau identice celor naturale, dar gustul de chimion trebuie să fie preponderent.

Utilizarea de uleiuri esențiale este interzisă.

Substanțele amare nu pot domina gustul, iar extractul sec este de maximum 1,5 grame la 100 mililitri de alcool etilic anhidru.

Concentrația alcoolică este de minimum 30% vol.

10. *Băutura alcoolică distilată cu anason* este băutura alcoolică obținută prin aromatizarea unui alcool etilic rafinat de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală cu extracte naturale de anason în formă de stea, denumit științific *Illium verum*, de anason verde, denumit științific *Pimpinella anisum*, de *Foeniculum vulgare* sau din alte plante care conțin același constituent aromatic principal obținut prin:

- macerare și/sau distilare;
- redistilarea în prezența semințelor sau a altor părți ale plantelor prezentate mai sus;
- adaos de extracte distilate naturale din plante din anason;
- folosirea celor trei procedee anterioare.

La aromatizare se utilizează și alte extracte vegetale naturale sau semințe ale plantelor aromatice, dar gustul de anason trebuie să fie preponderent.

Băutura de anason astfel pregătită poartă denumirea de „pastis...”, dacă conține extracte naturale ieșite din lemn dulce de *Glycyrrhiza glabra*, care conține substanțe colorante numite *chalcones* în procent de 0,05 grame/litru minim și 0,5 grame/litru maxim. Pastisul are un conținut de zahăr mai mic de 100 grame/litru și un conținut minimal și maximal de anethol de 1,5, respectiv 2,0 grame/litru.

Pentru ca băutura alcoolică să fie denumită „ouzo“ aceasta trebuie să fie produsă în Grecia.

Pentru ca băutura de anason să fie denumită „anason“, aroma sa caracteristică trebuie să provină exclusiv de la anason verde și/sau de la anason stelat și/sau de la anason cultivat.

Denumirea „anason distilat“ poate fi utilizată dacă băutura conține alcool distilat în prezența semințelor de anason în proporție de minimum 20% din concentrația sa alcoolică.

Concentrația alcoolică este de minimum 15% vol.

11. *Bitterul* este băutura alcoolică distilată cu un predominant gust amar, obținută prin aromatizarea alcoolului etilic de origine agricolă cu substanțe naturale și/sau identice cu cele naturale și/sau preparate aromatizante.

Băutura alcoolică astfel obținută poate fi comercializată sub denumirea „amar“ sau „bitter“, asociată sau nu cu un alt termen.

Concentrația alcoolică este de minimum 15% vol.

12. *Lichiorul* este băutura alcoolică având un conținut de zahăr de minimum 100 grame la un litru exprimat în zahăr invertit, obținută prin aromatizarea alcoolului etilic rafinat de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală sau a unui distilat de origine agricolă sau din mai multe băuturi spirtoase și/sau băuturi spirtoase distilate sau dintr-un amestec din aceste produse la care se adaugă alte produse, ca: lapte sau alte produse lactate, fructe, vin sau vin aromatizat.

Denumirea „cremă de...“, urmată de numele fructului sau al materiei prime folosite, cu excepția produselor lactate, este destinată lichiorurilor cu un conținut minim de zahăr de 250 grame/litru exprimat în zahăr invertit.

Denumirea „cremă de coacăze negre“ este rezervată lichiorurilor de coacăze negre cu un conținut de zahăr de minimum 400 grame/litru exprimat în zahăr invertit.

Concentrația alcoolică este de minimum 15% vol.

13. *Lichiorul pe bază de ou* este o băutură alcoolică aromată sau nearomată, obținută din alcool etilic rafinat de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală, ale cărei ingrediente sunt gălbenuș și albuș de ou de găină și zahăr sau miere de albine.

Conținutul în zahăr și/sau miere de albine este de minimum 150 grame/litru de produs finit, iar conținutul de gălbenuș este de minimum 140 grame/litru de produs finit.

Această băutură alcoolică se numește *lichior pe bază de ou* sau *advocat* sau *advokat* și se asociază unui nume comercial.

Concentrația alcoolică este de minimum 14% vol.

14. *Lichiorul de ou* este băutura alcoolică aromată sau nearomată, obținută din alcool etilic rafinat de fermentație din materii prime agricole de origine vegetală, având ca ingrediente albuș și gălbenuș de ou de găină, zahăr și/sau miere de albine.

Conținutul minim de zahăr sau de miere în echivalent zahăr este de 150 grame/litru de produs finit.

Conținutul minim de gălbenuș de ou este de 70 grame/litru de produs finit.

Denumirea „lichior de ouă“ se poate asocia unui nume comercial.

Concentrația alcoolică minimă este de 15% vol.

15. *Distilatul de cidru* este băutura alcoolică obținută exclusiv prin distilarea cidrului. Distilarea se face la maximum 86%, astfel încât distilatul să păstreze aroma și gustul specifice de cidru.

Distilatul de cidru are o cantitate de substanțe volatile mai mare de 200 grame/hectolitrul de alcool etilic anhidru și un conținut maxim de alcool metilic de 1.000 grame/hectolitrul de alcool etilic anhidru.

Art. 8. — Băuturile alcoolice distilate care conțin alcool etilic de origine agricolă nu pot purta în prezentarea lor următoarele nume generice:

- a) rom;
- b) whisky sau whiskey;
- c) rachiu de struguri;
- d) rachiu de vin și vinars;
- e) rachiu de tescovină;
- f) rachiu de drojdie;
- g) rachiu specialitate Muscat Ottonel;
- h) rachiu de stafide;
- i) rachiu din fructe, țuică și toate sortimentele acesteia;
- j) rachiu de cidru, distilat de cidru și rachiu de perry.

Art. 9. — (1) Utilizarea coloranților, aromatizanților sau a altor aditivi autorizați la prepararea băuturilor alcoolice distilate se face cu respectarea reglementărilor în vigoare emise de Ministerul Sănătății.

(2) Se utilizează apa potabilă conform Standardului român 1341-91 pentru corectarea titrului alcoolic volumetric cu o duritate de maximum 3 grade germane.

(3) La prepararea băuturilor alcoolice distilate se folosește alcool etilic de origine agricolă având caracteristicile organoleptice și fizico-chimice în conformitate cu prevederile Standardului român 14-98.

(4) Pentru diluarea sau dizolvarea coloranților, aromatizanților sau a altor aditivi autorizați folosiți la prepararea băuturilor alcoolice distilate se folosește alcool etilic de origine agricolă.

(5) Caracteristicile organoleptice și fizico-chimice ale băuturilor alcoolice distilate trebuie să corespundă standardelor române, standardelor profesionale sau specificațiilor tehnice ale produselor avizate sanitar și normelor de igienă în vigoare.

Art. 10. — (1) Verificarea caracteristicilor organoleptice și fizico-chimice ale băuturilor alcoolice distilate se face în conformitate cu prevederile Standardului român 3160/2-84.

(2) Verificarea calității loturilor de produse se face pe baza nivelului de calitate acceptabil, denumit și AQL, și a Standardului român 184/1-25.

Art. 11. — (1) Etichetarea, prezentarea și publicitatea băuturilor alcoolice distilate se fac cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

(2) Băuturile alcoolice distilate destinate comercializării nu sunt descrise prin asocieri cu cuvinte cum ar fi „plăcut“, „tip“, „stil“, „fabricat“, „aromat“ sau cu alte indicații similare.

(3) Băuturile alcoolice distilate care nu îndeplinesc specificațiile pentru produsele definite la art. 7 nu pot purta denumirea atribuită acestor produse. Ele vor fi denumite „băuturi spirtoase“ sau „spirturi“.

(4) Marcarea băuturilor alcoolice distilate se face cu respectarea reglementărilor în vigoare emise de Ministerul Finanțelor.

Art. 12. — Prezentele norme sunt compatibile cu reglementările Uniunii Europene în domeniu și sunt armonizate cu prevederile Reglementării CEE nr. 1576/1989.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

O R D I N

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile sanitare veterinare de securitate pentru laboratoarele de febră aftoasă

Ministrul agriculturii și alimentației,

în temeiul art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al Legii nr. 117/1992 privind acceptarea de către România a Actului constitutiv al Comisiei Europene de Luptă împotriva Febrei Aftoase,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 6/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 331/2000,

ținând seama de Referatul de aprobare al Agenției Naționale Sanitare Veterinare nr. 95.542 din 30 mai 2000, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind condițiile sanitare veterinare de securitate pentru laboratoarele de febră aftoasă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și alimentației,

Ștefan Pete,
secretar de stat

București, 14 iunie 2000.
Nr. 98.

ANEXĂ

N O R M Ă S A N I T A R Ă V E T E R I N A R Ă

privind condițiile sanitare veterinare de securitate pentru laboratoarele de febră aftoasă

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Febra aftoasă este una dintre cele mai contagioase boli. Manipularea virusului în laborator fără aplicarea unor măsuri de precauție adecvate constituie un risc deosebit de mare. Scăparea unei singure unități infecțioase de virus din laborator ar putea constitui cauza producerii unei epizootii.

2. Principalele surse de virus sau de acid ribonucleic infecțios, în ordinea crescândă a riscului de a produce boala, sunt:

- a) culturile celulare infectate;
- b) șoarecii, cobaii, iepurii etc. infectați;
- c) manipularea unor mari cantități de virus pentru determinări fizice sau chimice în vase de laborator neacoperite, de exemplu: purificare, inactivare etc.;
- d) bovinele, ovinele, caprinele, porcinele și alte specii de animale receptive infectate.

3. Căile prin care virusul febrei aftoase sau acidul ribonucleic infecțios poate scăpa în afara laboratorului sunt:

- personalul;
- aerul;
- apele uzate sau alte reziduuri;
- echipamentul.

4. Prezenta normă sanitară veterinară reglementează măsurile de securitate care se aplică pentru a se preveni orice cale de scăpare a virusului febrei aftoase în exterior, astfel:

- a) prevenirea intrării ilegale în zona de restricție;
- b) amenajarea filtrului sanitar cu dușuri, schimbarea hainelor de stradă cu echipamentul de lucru etc.;
- c) asigurarea unor condiții corespunzătoare pentru personal în incinta și la părăsirea laboratorului;
- d) aplicarea unor reguli de izolare a laboratorului de febră aftoasă;
- e) utilizarea de virus inactivat, atunci când este posibil;
- f) menținerea unei presiuni negative a aerului în incintele în care se manipulează virusul, precum și decontaminarea aerului evacuat;
- g) decontaminarea apelor reziduale;
- h) inactivarea probelor lucrate;
- i) decontaminarea echipamentului și materialelor înainte de părăsirea zonei de restricție.

5. Pentru a se realiza un nivel înalt de izolare se aplică un set de măsuri de securitate și se asigură dotarea cu o instalație tehnică adecvată, toate acestea efectuându-se sub supravegherea și controlul unui medic veterinar — specialist pentru securitatea febrei aftoase.

6. Specialistul pentru securitatea febrei aftoase primește săptămânal rapoarte tehnice privind aparatura și instalațiile și monitorizează performanțelor acestora.

Pe baza înregistrărilor zilnice specialistul pentru securitatea febrei aftoase întocmește un raport anual privind securitatea laboratorului, pe care îl va înainta directorului laboratorului de febră aftoasă.

7. Laboratoarele de febră aftoasă care îndeplinesc și mențin cu strictețe condițiile de securitate pot fi autorizate să manipuleze virusul febrei aftoase pentru:

- diagnostic; și/sau
- producția de masă virală;
- testare de vaccinuri, inclusiv pentru infecția la animale mari;
- infecții experimentale pe animale mari.

CAPITOLUL II

Cerințe minime de securitate pentru laboratoarele de febră aftoasă

A. Personalul

1. Personalul laboratorului de febră aftoasă va fi familiarizat cu procedura de lucru în zona de restricție, va fi instruit pe probleme de securitate a bolilor majore și cu privire la procedurile de evacuare în caz de urgență.

2. Intrarea și ieșirea personalului în/din zona de restricție se vor face numai prin filtrul sanitar special amenajat pentru schimbarea îmbrăcăminte la intrare, prevăzut cu camere cu dușuri.

3. Prin clauza prevăzută în contractul de muncă personalul va fi de acord să nu crească animale receptive la febra aftoasă, să nu locuiască în gospodării în care asemenea animale sunt ținute, chiar dacă ele aparțin altor persoane, și să accepte o carantină de minimum 3 zile în cazul unor eventuale contacte cu animale care pot contracta febra aftoasă.

4. Personalul va folosi cu strictețe echipamentul de laborator numai în zona de restricție.

5. Aceste reguli sunt aplicabile și vizitatorilor, în special cele cu privire la procedurile de decontaminare.

B. Construcțiile

1. Clădirile care includ și conductele de aer condiționat sunt întreținute astfel încât să asigure un grad înalt de etanșitate pentru aer și să nu permită pătrunderea păsărilor, rozătoarelor și insectelor.

2. Ferestrele sunt fixe, rezistente la operațiunile executate sub presiune și la șocurile din camera în care sunt adăpostite animalele.

3. Ușile au înscrisă pe partea exterioară avertizarea: „Acces numai pentru personalul autorizat — Risc biologic”; ele sunt prevăzute cu sistem de închidere automată etanșă și nu au geamuri.

Pentru restricționarea accesului ușa de la intrarea în clădire este permanent încuiată.

4. Pereții, plafoanele și pardoseala clădirilor au suprafețele adecvate, ușor de curățat și cu intrări etanșate la liniile de serviciu.

C. Aerul și sistemul de ventilație

1. Aerul din zona de manipulare a virusului febrei aftoase se evacuează prin sisteme de filtrare „HEPA”, care garantează o presiune atmosferică negativă de cel puțin 35 pascali — 3,5 mm coloană de apă — pentru camerele de laborator și camerele pentru animale mici pentru experiențe și de 50 pascali — 5 mm coloană de apă — pentru încăperile de producție pe scară largă a vaccinului și încăperile pentru animale mari.

Aerul evacuat din încăperile unde se fac experimente pe animale mari trece prin două filtre „HEPA”, montate în serie.

Instalația de filtre permite testarea și schimbarea filtrelor în condiții de siguranță, fără a fi necesară demontarea acestora.

Manometrele pentru măsurarea presiunii negative sunt instalate în locuri amenajate special și, dacă este cazul, în locurile unde sunt plasate filtrele.

Manometrele sunt monitorizate și înregistrate cu regularitate și, după caz, prevăzute cu sisteme de alarmă.

Atunci când se pornește sau se oprește sistemul de ventilație, se procedează astfel încât să se prevină o presiune pozitivă. Se pot cupla ventilatoarele de admisie și de extragere a aerului, astfel încât pierderile ventilatoarelor de extragere să fie anihilate de ventilatoarele de admisie și să se prevină refluxul de aer contaminat spre exterior cu ajutorul unei valve în conducta de admisie a aerului.

2. Sursa de electricitate a laboratorului este dublată cu o sursă suplimentară de curent, independentă, care să pornească, în caz de avarie, în câteva minute.

3. Operațiunile cu virusul febrei aftoase se fac numai în hote verticale clasa a 2-a, revizuite periodic și etalonate.

4. Sistemul de ventilație este monitorizat în permanență.

5. Înainte de instalare filtrele „HEPA” se testează. Aceste teste se fac cel puțin o dată la 2 ani și ori de câte ori este nevoie, de exemplu, când apare o schimbare bruscă a presiunii.

Testarea filtrelor se face numai de personalul specializat.

Metodele pentru testarea filtrelor sunt:

a) detecția fotometrică, utilizându-se DOP (dioctyl phthalate) sau Shell Ondina;

b) testul cu litiu prin flow fotometrie;

c) testul de numărare electronică a particulelor.

6. Filtrele sunt schimbate atunci când diferențele de presiune depășesc anumite limite sau ori de câte ori este nevoie, potrivit unei proceduri autorizate, în concordanță cu instrucțiunile de fabricație.

Înlocuirea filtrelor din exterior se face numai după decontaminarea acestora prin autoclavare sau incinerare.

7. Filtrele din cabinetele de siguranță sunt testate înainte și după instalare, folosindu-se metode identice sau echivalente cu cele folosite pentru testarea filtrelor „HEPA”.

După schimbare filtrele se decontaminează prin autoclavare sau prin alte metode, înainte de a fi scoase din zona de restricție.

D. Efluenții

1. Fluxul de ape uzate din laboratoarele de febră aftoasă și din spațiile în care sunt ținute animalele este tratat în așa fel încât să se asigure inactivarea virusului febrei aftoase. În acest scop se poate folosi tratamentul termic sau chimic.

2. Întregul sistem de tratare a apei uzate, inclusiv sistemul de transport al acesteia la unitățile de tratare, asigură o capacitate suficientă de stocare, îndeplinește condițiile specifice acestui scop și este dotat cu un echipament de monitorizare automat prin care sunt controlate temperatura de sterilizare, timpul și temperatura maximă sau pH, necesare pentru evacuarea apei uzate.

3. Apele uzate se inactivează prin:

— căldură la o temperatură de 100°C, timp de o oră, sau printr-un tratament termic echivalent;

— tratament chimic cu hidroxid de sodiu (NaOH) și carbonat de sodiu (Na₂CO₃) sau prin alt tratament alcalin la pH 12, timp de cel puțin 10 ore.

Reziduurile solide se sterilizează prin:

— tratament prin căldură umedă (autoclavare) la o temperatură de 115°C în centrul materialului, timp de 30 de minute, sau prin alt tratament termic echivalent;

— incinerarea pe loc, în crematorii, cu o capacitate suficientă pentru cantitățile de reziduuri solide ce urmează să fie procesate, în condiții de siguranță.

4. Sistemele de inactivare a virusului febrei aftoase sunt monitorizate în permanență și înregistrate ca parte integrantă a sistemului de siguranță.

În cazul unor eventuale defecțiuni întregul sistem este urgent protejat, pentru evitarea deversării de material potențial infecțios.

E. Materiale și echipamente

1. Accesoriile de laborator:

— mesele și suprafețele de lucru trebuie să fie netede și impermeabile;

— centrifugele și omogenizatoarele sunt proiectate astfel încât să poată reține aerosolii.

Accesoriile de laborator și echipamentul sunt curățate și dezinfectate corespunzător și la intervale de timp stabilite.

Curățarea și dezinfecția accesoriilor de laborator și a echipamentului sunt certificate și înregistrate de șeful de laborator.

2. Manipularea virusului febrei aftoase se face cu deosebită atenție. Manipularea virusului în afara vaselor de laborator închise se face numai în hotele de securitate de clasă.

Procesarea — lucrul cu cantități mari de virus — se face numai în sisteme închise.

Decontaminarea aerului din locul unde se lucrează cu vase de laborator, pipete și aparatură de lucru se face înainte de a deschide încăperea pentru curățenie, întreținere, reparație etc.

3. Inocularea, menținerea și supravegherea animalelor infectate se fac numai în încăperi din zona de restricție, sub presiune negativă a aerului.

Întregul personal poartă echipament de protecție când manipulează virusul, când inoculează sau când lucrează cu animale infectate.

La ieșirea din camerele de operare personalul lasă echipamentul și îmbrăcămintea în aceste camere pentru a fi supuse decontaminării.

4. Echipamentul și materialele de lucru, înainte de a fi scoase din zona de restricție, sunt decontaminate, în funcție de mărime și de timpul de folosință, prin:

— căldură — autoclavare cu vapori de apă — la o temperatură de 115°C, timp de 30 de minute, sau prin căldură în echivalență;

— căldură uscată, la o temperatură de 50°C, timp de 48 de ore, pentru anumite instrumente sensibile;

— fumigații cu formaldehidă — după dezinfecția suprafețelor — 10 g/m³, la 70% umiditate, timp de cel puțin 10 minute, sau 3 g/m³, timp de 24 de ore, sau în echivalență cu alte aldehide, cum ar fi glutaraldehida sau oxidul de etilenă 0,8 g/litru, la o temperatură de 50°C, timp de 1,5 ore;

— spălare în dezinfectante chimice, cum sunt: carbonat de sodiu (sodă de rufe — Na₂CO₃) — soluție 4%; sodă caustică (NaOH) — soluție 0,5%; acid citric — 0,2%; formaldehidă — soluție 4% sau echivalent glutaraldehidă;

— alte dezinfectante aprobate în acest scop.

Eficacitatea dezinfectantelor menționate mai sus este considerabil mărită prin adăugarea de detergenți neionici în concentrație de 0,005%.

5. Decontaminarea hainelor de lucru înainte de a fi scoase din zona de restricție, pentru spălare, se face prin autoclavare la o temperatură de 115°C, timp de 30 de minute, sau prin echivalentul în căldură. Spălarea hainelor de lucru se face la o temperatură de 80°C, cu detergent, în interiorul zonei de restricție.

Decontaminarea hârtiilor se face la o temperatură de 50°C, timp de 48 de ore, iar pentru foi individuale, prin fumigații.

Scoaterea unor cărți din zona de restricție se face cu precauții deosebite, sub supravegherea specialistului de securitate a bolii, fiind preferabil sistemul de barieră cu fax.

Toate materialele contaminate, inclusiv animalele de laborator moarte, se introduc în pungi de plastic, se sigilează și apoi se introduc în containere închise, pentru a fi autoclavate sau, după caz, incinerate.

Înainte de ieșirea din zona de restricție suprafața containerelor se dezinfectează obligatoriu.

Materialele biologice se transmit la alte laboratoare numai dacă există certitudinea că ele nu conțin virusul febrei aftoase.

Laboratorul care primește materialul biologic este informat asupra potențialului de risc pentru acest material și semnează un angajament că este pregătit să primească astfel de material biologic și că va aplica cu strictețe măsurile de precauție necesare.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN

privind stabilirea speciilor de animale, categoriilor de producție și a greutății minime admise pentru export

Ministrul agriculturii și alimentației,

având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 79/1995 pentru aprobarea unor reglementări privind exportul de animale vii, republicată,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 6/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației, cu modificările și completările ulterioare, emite următorul ordin:

Art. 1. — Speciile de animale, categoriile de producție și greutatea minimă admisă pentru export sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală strategii, sinteze, politici agroalimentare și politici comerciale europene și Agenția

Națională Sanitară Veterinară vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin și îl vor difuza tuturor celor interesați.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și alimentației,

Ștefan Pete,
secretar de stat

București, 27 iunie 2000.

Nr. 115.

SPECIILE DE ANIMALE, CATEGORIILE DE PRODUCȚIE ȘI GREUTĂȚILE MINIME ADMISE PENTRU EXPORT**A. Animale pentru tăiere sau măcelărie**

Specia și categoria	Greutatea minimă în viu — kg/animal	
	pentru țările membre ale Uniunii Europene	pentru țări terțe
Taurine		
— tineret taurin mascul	400	400
— tineret taurin femel peste 18 luni reformat	380	380
— vaci adulte reformate	400	400
Ecvide		
— cabaline adulte reformate	300	300
— asini adulți	150	150
Ovine		
— tineret mascul ovin	15	20
— tineret ovin femel reformat	15	20
— berbeci adulți reformați	30	30
— femele adulte reformate	30	30
Caprine		
— tineret mascul caprin	15	20
— țapi adulți reformați	20	25
— capre adulte reformate	20	25
Porcine		
— porci grași	100	100

B. Animale de producție**1. Animale de creștere**

Specia și categoria	Greutatea minimă în viu — kg/animal	
	pentru țările membre ale Uniunii Europene	pentru țări terțe
Taurine		
— tineret bovin mascul pentru creștere și îngrășare	220	300
Porcine		
— tineret porcin pentru creștere și îngrășare	15	15

2. Animale pentru muncă

Ecvide		
— cabaline	350	350
— asini	150	150
Taurine		
— boi	500	500
Bubaline		
— bubaline	450	450

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro